

HOPP

Hopp

"Marta sade till Jesus: Herre, om du bara hade varit här, skulle min bror inte ha dött." Detta är Martas ord till Jesus med anledning av hennes bror Lasarus död. De uttrycker den hjärtekrossande känsla av ånger som miljontals människor upplever när deras nära och kära tas ifrån dem i döden. Så många tankar far genom huvudet vid ett sådant tillfälle - om vi hade gjort så eller så; eller om vi hade skickat efter en annan läkare. Om döden inträffade till följd av en olycka under en resa kan vi säga att om bara vår käraste inte hade åkt med på den resan, så hade detta inte hänt. I Marthas fall trodde hon att det var Jesu frånvaro som hade lett till hennes brors död, så hon var benägen att klandra honom.

Många har delat Marthas synpunkt och känt att Herren på ett eller annat sätt var ansvarig för deras nära och käras död, eller att han kunde ha förhindrat tragedin från att inträffa.

Så de frågar sig: "Varför? De föreställer sig att de på ett eller annat sätt måste ha gjort något som inte behagade Gud, eller att den som dog kanske hade blivit särskilt straffad för att ha gjort fel. Och sedan tänker de kanske med en rysning: Om det sistnämnda är sant, hur är då den dödes tillstånd nu? Lider han av något som är värre än döden?

Bland de tankar som plågar så många när döden besöker hemmet finns den vanligtvis obesvarade frågan om vad som finns bortom graven. Kommer vi någonsin att få se våra nära och kära igen? Är de lyckliga nu och skall vi en dag få dela deras lycka med dem? Våra hjärtan längtar efter definitiva svar på alla dessa plågsamma frågor som uppstår ur vår sorg. Och dessa frågor kan besvaras, för svaren finns i Guds ord.

Varför dör människor ändå? Många skulle vara benägna att svara att det är naturligt att människor åldras och dör, men svagheten i det svaret är att miljontals människor dör innan de hinner bli gamla. Den bistre liemannen Döden gör ingen skillnad på människor, för han slår

ner på både unga och gamla, helgon och syndare. Oavsett om det är ett spädbarn eller en åldrad förälder som går bort är chocken lika stor. Vi är aldrig förberedda på döden, och inte ens efter tusentals års erfarenhet av detta monster har människosläktet vant sig vid hans besök - de kommer alltid som en ovälkommen överraskning. Det finns alltså inget sådant som att dö en "naturlig död", för döden är alltid onaturlig och oönskad.

Bibeln förklarar att människor dör på grund av synd - inte den individuella synden hos var och en som slås ned av döden, utan arvsynden, våra första föräldrars synd. Genom dem, förklarar aposteln, "kom synden in i världen och döden genom synden". (Romarbrevet 5:12). Genom vårt arv är vi alla medlemmar av en döende ras. Det är bra att komma ihåg detta när döden kommer in i våra hem, för det hjälper oss att inse att denna tragiska upplevelse inte beror på vår brist på intresse eller omsorg, och att det inte är ett särskilt straff, varken för den som har dött eller för de släktingar som finns kvar. Våra älskade dör på grund av Bibelns uttalande; "som i

Adam dör alla." Och dessutom kan vi trösta oss med det underbara löftet i Guds ord att precis som alla i Adam dör, "så kommer alla i Kristus att göras levande." 1 Korintierbrevet 15:22

FRIDFULLT SOVANDE

Om vi går tillbaka till Jesu dagar och till den älskade familjen i Betania - Maria, Marta och Lasarus - kan vi få fram några mycket upplysande och uppmuntrande tankar. Det verkar som om Jesus var en speciell vän till den här familjen, och när Lasaros blev sjuk tog de för givet att Jesus skulle komma till deras hjälp så snart han fick veta om det. Jesu arbete hade vid den tidpunkten fört honom en bit bort från Betania, men de två systrarna sände ett meddelande till honom där det stod: "Herre, den du älskar är sjuk." Johannes 11:3

Jesus tog emot detta budskap men gjorde ingenting åt saken på två dagar. Till slut sade han till sina lärjungar: "Vår vän Lasarus har somnat, men jag går dit för att väcka honom." (Johannes 11:11). Detta tillkännagivande kom som en överraskning för hans lärjungar. De

hade också hört Lasaros var allvarligt sjuk. Förmodligen hade Jesus berättat för dem om det budskap han hade fått. Men om han nu låg och sov kunde de inte förstå varför Mästaren ville väcka honom. De kan ha trott att det var ett felaktigt omdöme från hans sida, så de sade till honom: "Herre, om han sover kommer han att bli bättre." Med andra ord trodde de att det skulle vara ett stort misstag att väcka en sjuk man som vilade lugnt i sömnen - att det skulle vara mycket bättre för honom att fortsätta sova.

Men de förstod inte vad Jesus menade. "Men Jesus talade om sin död", står det i berättelsen. (Johannes 11:13). När han såg att hans lärjungar missförstod hans hänvisning till att Lazarus sov, sade han rent ut till dem: "Lazarus är död." (Johannes 11:14). Här har vi från Mästarens egna läppar en mycket intressant och samtidigt tröstande syn på döden. Den är som en sömn, vilket betyder att de som är döda vilar och väntar, om än omedvetet, på att Herrens tid skall komma för att väcka dem ur sömnen - dödens sömn. Sömnen är alltså en av de illustrationer i Bibeln som hjälper oss att förstå dödens innebörd.

Det finns två huvudsakliga egenskaper hos sömn. Den ena är att de som sover är medvetslösa. De är omedvetna om vad som händer i världen omkring dem. De är varken sorgsna eller lyckliga. De har inga bekymmer och upplever inga glädjekänslor. De varken hungrar eller törstar. Om detta tillstånd säger Skriften: "Ty de levande vet att de skall dö, men de döda vet ingenting." Predikaren 9:5

Det finns en annan egenskap hos sömnen som också är mycket betydelsefull när vi tänker på den som en illustration av döden. Det är förväntan på ett uppvaknande. Modern stoppar ner sitt älskade barn i spjålsängen för natten, sjunger en lugnande vaggvisa för det tills dess ögon sluter sig i sömnen och dess lilla hjärna går in i glömskans land. Barnet är nu medvetslöst och modern går på tå ut ur rummet, lycklig i sin kärlek till sin älskling och glad i sin förväntan att få höra sitt barns förtjusande babbel nästa morgon. Det finns inga tårar, inget värkande hjärta, ingen ensamhet; för barnet sover bara, och på morgonen kommer det att vakna med sin ljusstyrka som åter genomsyrar hemmet.

Om en ung flicka som hade dött sade Jesus: "Flickan är inte död, utan hon sover." (Matteus 9:24). Även här, liksom i fallet med Lasaros, talade Jesus om döden som om den endast var en sömn - en sömn, eftersom det med tanke på Guds tillhandahållande av liv genom Kristus skall ske ett uppvaknande på morgonen av jordens nya dag, dagen för Kristi regeringstid som snart skall gry. Jesus sade till sina lärjungar: "Vår vän Lasarus har somnat in, men jag skall gå dit och väcka honom." (Johannes 11:11). Jesus hade för avsikt att väcka Lasaros ur dödens sömn, och han fullföljde sin avsikt senare, till stor glädje för Lasaros systrar och för alla som älskade honom.

ATT LEVA IGEN

Efter att ha meddelat sina lärjungar om sina avsikter begav sig Jesus till Betania, till sina vänner Marta och Maria. Martha mötte honom när han närmade sig deras hem och förebrådde honom vänligt för att han inte hade kommit medan hennes bror fortfarande levde. Då gjorde Jesus ett anmärkningsvärt uttalande till henne - ord som har ekat genom

århundradena sedan dess och gett tröst åt tusentals sörjande som har kunnat förstå deras underbara enkelhet och tro att de en dag kommer att bli sanna. Han sade: "Din bror skall uppstå igen." Johannes 11:23

Här är Bibelns stora hopp för alla som har dött - de skall leva igen. Men vi får inte förbise ordet "på nytt". Jesus sade inte till Marta: "Gråt inte, för din bror är inte död på riktigt. Han var död! Jesus hade tydligt sagt till sina lärjungar: "Lasaros är död", och vi kan vara säkra på att han inte skulle motsäga denna sanning i sitt samtal med Marta; så hans tröstande budskap till henne var att hennes bror skulle leva igen, att den som var död skulle återställas till livet.

Flera hundra år tidigare frågade profeten Job: "Om någon dör, kommer han då att leva igen?" (Job 14:14). Det är viktigt att lägga märke till korrekta sätt på vilket Job ställer denna fråga. Han frågar inte: "Om en människa dör, är hon då verkligen död?" eller "Finns det något hos människan som förblir levande efter att kroppen dött?" Job visste att döden var en realitet, en ohyggligt tragisk realitet. Han visste

att döden var ett straff för synd, och eftersom hela mänskligheten var syndare skulle alla dö. Vad Job ville veta var om de döda skulle återställas till livet - skulle han leva "igen"? Jesus besvarade denna fråga för Job, för Martha och för alla som är villiga att acceptera den enkla sanningen i hans ord: "Din bror kommer att uppstå igen."

Att de döda skulle återfå livet vid en framtida tidpunkt var ingen ny tanke för Martha, för hon trodde på de gammaltestamentliga löften som ger henne detta välsignade hopp. Profeten Job, som hade frågat: "Om en människa dör, skall hon då leva igen?", fann svaret och uttryckte det i fråga om sitt eget hopp: "Under alla dagar av mitt hårda arbete skall jag (i döden) vänta på att min förnyelse skall komma. Du skall ropa och jag skall svara dig; du skall längta efter den varelse som dina händer har skapat." Job 14:14,15

"DEN SISTA DAGEN"

I en profetia om hoppet om det slutliga ödet för de barn som dödades genom Herodes

påbud vid tiden för Jesu födelse, säger Herren till de gråtande mödrarna, som i profetian kallas Rakel: "Låt inte din röst gråta och dina ögon inte gråta, ditt arbete skall belönas" ... "De skall återvända från fiendens land. Så det finns hopp för dina ättlingar" förklarar HERREN. Jeremiah 31:16,17

Marta kände förmodligen till dessa underbara löften som försäkrade de troende om en kommande tid då de döda, unga som gamla, skulle återställas till livet. Dessutom hade Jesus ofta besökt deras hem, och hon hade utan tvivel hört de underbara livets ord när de kom från hans inspirerade läppar. Så när Jesus sade till henne: "Din bror skall uppstå igen", svarade hon: "Jag vet att han kommer att uppstå igen i uppståndelsen på den yttersta dagen." (Johannes 11:24). Ja, hon visste att alla döda skulle "uppstå igen", att de skulle väckas ur dödens sömn - för hon visste att detta var Guds plan för alla människor.

Vad menade Martha med "den yttersta dagen"? Guds plan för människosläktets frälsning och återhämtning från synd och död

är indelad i tidsperioder som i Bibeln kallas "dagar". Det är under den sista av dessa tidsperioder, dessa dagar, som den gudomliga räddningsplanen kommer att nå sin fullbordan. Den "sista dagen" i Guds plan är tusen år lång - de tusen åren av Kristi regeringstid.

Det faktum att denna period omtalas som en "dag" är mycket betydelsefullt, eftersom den står i kontrast till de sex tusen år av mänsklig erfarenhet som föregår den, och som i Skrifterna omtalas som en tid av mörker, en natt av sorg och död. Om denna mörka natt av synd och lidande och den morgon av glädje som följer skrev psalmisten: "Ty hans vrede varar bara ett ögonblick, men hans gunst varar livet ut! Gråten kan vara hela natten, glädjen kommer med morgonen." Psalm 30:5

Även om David talar om Guds "vrede", skall vi inte tro att han är hämndlysten eller att han njuter av sina skapade varelsers lidande. Hans vrede kommer inte heller till uttryck i att de ogudaktiga plågas i ett eldigt helvete för evigt, eller i "skärselden" under en begränsad tidsperiod. Nya testamentet berättar om Guds

"vrede" och förklarar att den redan nu uppenbaras från himlen mot all orättfärdighet. (Romarbrevet 1:18). Guds vrede uppenbaras i den dödsdom som verkställs över hela mänskligheten - "Alla dör såsom i Adam". 1 Korinthisarna 15:22

I Guds favör är livet, förklarar psalmisten. (Psalm 30:5). Här kontrasteras Guds ynnest med hans vrede. När våra första föräldrar bröt mot Guds lag drog han tillbaka sin gunst från dem. Utan hans gunst kunde de inte fortsätta att leva, så automatiskt började meningen "Du skall återvända till jorden, från vilken du togs; till stoft är du och till stoft skall du åter bli", att gälla - de började dö. Första Moseboken 3:19

Människosläktet har fortsatt att dö ända sedan dess. När Gud drog tillbaka solskenet från sin gunst, lade sig ett "mörker" över människosläktet - ett mörker så kompakt att det har känts i all den värk och smärta som hör till döendeprocessen. Denna "natt" av världens erfarenhet av synden och dess följder har verkligen varit en natt av gråt. Men den skall inte vara för evigt! Det har varit en lång och

dyster natt, men morgonen kommer, och med morgonens ankomst kommer också den utlovade glädjen - en glädje som kommer att vara gränslös när döden upphör att drabba sina offer och de som har dött genom gudomlig kraft blir levande igen. Så när Jesus sade till Marta: "Din bror skall uppstå igen", frammanade hennes sinne naturligt denna underbara bild av den glädje som skall komma till hela mänskligheten under den nya dagen då livets välsignelser skall utgjas över alla, och därför svarade hon: "Jag vet att han skall uppstå igen i uppståndelsen på den yttersta dagen." Jesus förnekade inte att det Marta sade var sant. Det var säkert på grund av hans egen verksamhet i hemmet i Betania som hoppet om ett allmänt uppvaknande av alla dem som sover i döden var så starkt i Martas hjärta. I stället bekräftade Jesus hennes tro och sade: "Jag är uppståndelsen och livet. Var och en som tror på mig skall leva, även efter döden. Var och en som lever i mig och tror på mig skall aldrig någonsin dö." Johannes 11:25,26

"Jag är uppståndelsen och livet", sade Mästaren och menade att han, på den framtida dag då de döda skulle göras levande och Eden åter skulle blomstra och dess gränser omfatta hela jorden, skulle vara den gudomliga kraftens kanal genom vilken detta skulle ske. Jesus är världens stora ljusgivare - livets ljus. (Johannes 1:9; 8:12; 9:5). Hans kungadöme kommer att medföra en "dag" av hälsa och liv. Han kommer att vara det som profeten beskriver som "Rättfärdighetens sol", som kommer att gå upp med "helande i sina vingar". Malaki 4:2

KRISTUS

"Tror du på det här?" frågade Jesus Martha. Tror du att jag är den som skall återge din bror livet på den dag då Guds kärleksfulla syfte med mänskligheten skall fullbordas? Och Marta svarade: "Ja, Herre", sade hon till honom. "Jag har alltid trott att du är Messias, Guds Son, den som har kommit till världen från Gud." (Johannes 11:26,27). Ända sedan människan föll i synd och död hade Gud lovat att sända en befriare.

Abraham fick löfte om att hans "säd" skulle "välsigna alla släkter på jorden". (Första Moseboken 12:1-3; 22:18). Aposteln Paulus förklarar att Jesus är denna löftets "säd". (Galaterbrevet 3:16). Martha visste också detta, och eftersom den utlovade Kristus skulle välsigna alla släkter på jorden, visste hon att han också måste vara "uppståndelsen och livet".

Även på Marthas tid hade döendet pågått i mer än fyra tusen år. Hennes egen bror hade dött, så hon visste att om Guds löften om att välsigna hela mänskligheten genom Kristus skulle uppfyllas, skulle de som sov i döden behöva väckas; och hon trodde att Jesus var den som skulle göra det - "I uppståndelsen på den yttersta dagen."

"Den som tror på mig skall leva, även efter döden", sade Jesus. (Johannes 11:25). Här finns ett bestämt löfte till alla troende om ett uppvaknande ur dödens sömn. Det var i första hand avsett att försäkra Marta om att Lasarus död inte berodde på att han saknade tro eller lojalitet mot Jesus. Lasaros trodde på Jesus,

men ändå dog han. Så har det varit med alla troende från den tiden fram till nu. Jesus försäkrade Marta och oss om att döden inte är slutet - "Fastän han dog", "skall han ändå leva", dvs. han skall återfå livet.

Sedan drar Jesus undan osäkerhetens ridå och ger oss ytterligare en glimt av den "yttersta dagen", så att vi ännu mer kan uppskatta Guds gränslösa kärlek när han ger liv åt hela mänskligheten. Han sade: "Den som lever genom att tro på mig skall aldrig dö." Detta uttalande är inte sant i nuet, eftersom alla nu dör. Hela mänsklighetens framtida liv beror på om de vaknar upp ur dödens sömn. Men det kommer att vara annorlunda på den nya dagen - den dag då "Rättfärdighetens sol" skingrar mörkret från syndens och dödens långa natt och ger ljus och liv åt hela mänskligheten. De som lever då och som tror på Kristus skall aldrig dö - de skall faktiskt förbli vid liv för evigt som mänskliga varelser.

RÄTTFÄRDIGA OCH ORÄTTFÄRDIGA

Vem kommer att vara vid liv på den "sista dagen", den tusenåriga dag då välsignelser i form av evigt liv kommer att tillförsäkras alla som då tror? Hela mänskligheten kommer då att vara levande, för Guds plan är att väcka alla ur dödens sömn. Paulus säger att "både de rättfärdiga och de ogudaktiga skall uppstå". (Apostlagärningarna 24:15). Och Jesus förklarade: "Bli inte förvånade över detta, ty den tid kommer då alla som är i sina gravar skall höra hans röst och komma ut." (Johannes 5:28-29). Den tröstande tanken i resten av detta skriftställe har förstörts av en felöversättning. Rätt översatt lyder det: "De som har gjort det goda skall uppstå för att leva, och de som har gjort det onda skall uppstå för att bli fördömda." Johannes 5:29

"De som har gjort det som är gott", säger Mästaren, skall komma fram till "livets uppståndelse". Detta är en hänvisning till belöningen för de invigda troende som har bevisat att de är värda "härlighet och ära och odödlighet". (Romarbrevet 2:7). Dessa skall

leva och regera med Kristus, som en del av Abrahams "säd" genom vilken alla jordens släkter skall välsignas. (Galaterbrevet 3:27-29). Dessa kommer att vara som Jesus och dela hans himmelska härlighet. (1 Johannesbrevet 3:2). De kommer att få en "livets krona", ja, till och med den "gudomliga naturen". (Uppenbarelseboken 2:10; 2 Petrusbrevet 1:4). Men de som kommer fram i uppståndelsen för att leva och regera med Kristus kommer att vara ett mycket litet antal i jämförelse med de miljoner som har dött. Jesus kallar dem för en "liten hjord" som det är Faderns goda vilja att ge riket till. (Lukas 12:32). Den stora majoriteten av de döda tillhör den klass som inte har gjort gott ur gudomlig synvinkel. De dör som medlemmar av en syndig, döende ras. Enligt mänsklig måttstock har de flesta av dem varit moraliskt hederliga människor - goda medborgare och goda grannar - men de har inte varit Mästarens efterföljare i fotspåren, och därför har Kristi blod inte gett dem en ställning som rättfärdiga inför Gud.

Men Gud älskar också dem och sände sin Son att dö för dem, så att de skulle få möjlighet att leva för evigt. Evigt liv genom Jesus kan endast erhållas genom tro, och den stora majoriteten av mänskligheten har aldrig haft en verklig möjlighet att tro. Miljontals har aldrig hört talas om Jesus, och bland dem som har hört talas om honom finns det få som klart har förstått det verkliga syftet med hans ankomst till världen. Det har funnits så många motstridiga teorier om Kristus och kristendomen att de flesta ärliga människor är förvirrade, och på grund av detta har de aldrig tagit kristendomen på allvar. De har inte varit avsiktligt onda, men de har inte gjort "gott" i den bemärkelsen att de har blivit Jesu fotspårsefterföljare.

Dessa miljoner skall också väckas ur dödens sömn. Paulus talar om detta uppvaknande som att bli "frälst", och det är Guds vilja, förklarar han, att de skall "bli frälsta och komma till insikt om sanningen". (1 Timoteus 2:4-6). Den stora sanning som då kommer att bli känd för alla - tydligt och omisskännligt - är att Jesus "gav sig själv till

lösen för alla", det vill säga att han dog för "hela världens synder" och att de som accepterar denna bestämmelse får leva. 1 Johannesbrevet 2:2

Det var detta som Jesus menade när han sade till Marta: "Den som lever", det vill säga den som har väckts ur dödens sömn "i uppståndelsen på den yttersta dagen", "och tror på mig skall aldrig dö." (Johannes 11:26). Detta kommer att vara världens provoperiod, den tid då de kommer att ställas inför det stora beslut som kommer att innebära liv eller död för evigt. (Apostlagärningarna 17:31). När Jesus lovade att de skulle ut ur döden, sa han att de skulle komma ut till det som han beskrev med det grekiska ordet "*krisis*", det vill säga en prövningstid, då de, om de vänder sig till Gud, till Jesus och till rättfärdighet, inte behöver dö igen, utan genom att tro på detta sätt kommer att "leva för evigt". Johannes 6:51

"TROR DU PÅ DET HÄR?"

När Jesus förklarade detta underbara hopp om ett framtida liv för Martha frågade han

henne: "Tror du på detta?" Detta är en fråga som berör oss alla i dag. Om vi kan utöva en äkta tro på Guds löften, kommer mycket av bitterheten och sorgen att försvinna från våra hjärtan när våra nära och kära tas ifrån oss i döden. Om vi kan tro, vet vi att de inte är borta för alltid, att det kommer att bli en härlig återkomst för de döda, ett uppvaknande ur dödens sömn. Jesus sade till sina lärjungar om Lazarus: "Jag går dit för att väcka honom", och Jesus kommer igen vid sin andra advent för att väcka alla dem som han dog för ur dödens sömn. Det var hans offer som förvandlade döden från en evig glömska till en stilla sömn ur vilken det kommer att ske ett uppvaknande.

HUR BOKSTAVLIG KOMMER DEN ATT VARA?

Det har förekommit så många missförstånd när det gäller hoppet om uppståndelsen att många tycker att det är svårt att förstå vad det kommer att innebära för människorna. Men det får inte finnas någon oklarhet om detta, för Jesus gav illustrationer av det mycket bokstavliga sätt på vilket Guds löften skall

uppfyllas. Vi har en av dessa illustrationer i fallet med Lasaros. Sedan Mästaren hade förklarat för Marta den stora sanningen om den allmänna uppståndelsen och klargjort att de som väcktes och trodde på honom aldrig skulle dö på den "yttersta dagen", gick han till hennes brors grav och genom att använda gudomlig kraft kallade han honom ut från döden.

Jesus talade till Lasaros och sade: "Lasaros, kom ut!", och berättelsen säger oss att "Den döde kom ut." (Johannes 11:43,44). Jesus gav sedan instruktioner om att ta av honom gravkläderna så att han kunde bli fri igen och umgås med sin familj och sina vänner. Han var tillbaka hos dem, samma Lasarus som innan han dog. Han var varken en fantom eller ett spöke. Han behövde inte tippa bord eller skramla med speglar för att låta sina vänner veta att han fanns mitt ibland dem, eftersom han hade återvänt till dem, personligen och kroppsligen. Precis som Lasarus hade varit död, så levde han nu, och hans systrar och vänner jublade. I detta har vi en praktisk och begriplig illustration av vad det kommer att betyda för mänskligheten när alla som ligger i

sina gravar hör Jesu röst väcka dem ur dödens sömn. Multiplicera i ert sinne miljarder gånger den glädjescen i Betania då Lasaros hörde den gudomliga auktoritetens röst väcka honom ur döden, och då kommer ni att i någon mån förstå vad Gud menar med sina löften om att välsigna alla jordens familjer. Det var detta yttersta mål med Jesu ankomst till världen som motiverade änglarnas budskap den natt han föddes, det budskap som de beskrev som "goda nyheter som kommer att vålla stor glädje för hela folket". I dag har en Frälsare fötts till er i Davids stad; han är Messias, Herren." Lukas 2:10,11

Är ditt hjärta krossat för att någon som är dig kär har gått bort i döden? Det är en svår erfarenhet, för en fruktansvärd tomhet lämnas kvar i livet för dem som är kvar. Men fatta mod; separationen är inte för evigt. I den glada morgondagen i Guds plan - en morgondag som nu är nära - i den härliga återföreningens tid kommer du att få se din älskade igen. Under tiden kan du fortsätta att tro på Guds löften och på hans förmåga att uppfylla dessa löften. Och om du kan, förlora dig själv i den stora glädjen

att berätta för andra om det hopp som inspirerar ditt hjärta och gör det möjligt för dig att fortsätta genom nattens mörker i väntan på den glädje som du kan vara säker på kommer på morgonen.